

herfor, vise noget om den pågældendes samarbejds-
evner og dermed om egnetheden til at have eller få
forældremyndigheden.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til be-
tænkningen s. 151-174.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets over-
vejelser om obligatorisk rådgivning. Justitsministeri-
et er således enig i, at udgangspunktet for rådgiv-
ningsordningen fortsat må være parternes frivillige
deltagelse, og Justitsministeriet finder derfor ikke
grundlag for at fremsætte forslag om, at manglende
deltagelse i rådgivning skal kunne sanktioneres. Jus-
titsministeriet finder ligesom udvalget, at det ikke
kan udelukkes, at en parts passivitet eller udvist uvil-
je over for et fremsat rådgivningstilbud efter et kon-
kret skøn kan tillægges processuel skadevirkning un-
der en efterfølgende retssag om forældremyndighe-
den.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig ud-
valgets forslag om en styrkelse af rådgivningen, og
lovforslagets § 28 er udformet i overensstemmelse
med udvalgets forslag herom.

Justitsministeriet finder endvidere, at der bør ska-
bes mulighed for at der kan indkaldes til og afholdes
rådgivningsmøde, hvis blot en af forældrene er posi-
tiv over for et tilbud herom, og de administrative reg-
ler efter lovforslagets § 31 vil derfor blive udformet,
således som det er foreslået af udvalget.

7. Tolkebistand i forbindelse med vielser

Formålet med de foreslåede ændringer af ægte-
skabsloven er at give mulighed for at opkræve beta-
ling hos et brudepar med bopæl i udlandet, hvis det
er nødvendigt, at der medvirker tolk i forbindelse
med vielsen eller under prøvelsen af, at betingelserne
for vielse er opfyldt. Endvidere foreslås der en
regel om betaling af udgifter til oversættelse af doku-
menter.

Baggrunden for forslaget er, at udenlandske pars
indgåelse af ægteskab i Danmark i den senere tid har
givet anledning til debat. Spørgsmålet har særligt
været drøftet i forhold til tyske mænd og thailandske
kvinder, der har giftet sig med henblik på, at kvinden
kunne få opholdstilladelse i Tyskland, og hvor det
efter det oplyste i nogle tilfælde også har været hen-
sigten, at kvinden siden skulle virke som prostitueret
i Tyskland.

Justitsministeriet har ved henvendelse til de tyske
myndigheder undersøgt, om der er mulighed for at
nægte at foretage sådanne vielser i Danmark under
henvisning til, at et tilsvarende ægteskab ville være i
strid med tysk lovgivning. Undersøgelsen har imid-
lertid vist, at tysk ret ikke indeholder forbud mod

sådanne ægteskaber. Det er således ikke muligt at
nægte at gennemføre de pågældende vielser.

Derimod er det muligt at øge kontrollen med, at
betingelserne for indgåelse af ægteskab i disse tilfæl-
de er opfyldt. En øget kontrol kan imidlertid være
vanskelig, når det drejer sig om udenlandske par, der
ikke taler dansk, og det vil derfor i disse tilfælde ofte
være nødvendigt at tilkalde en tolk.

Hvis der kan være tvivl om, hvorvidt en af parter-
ne er udsat for et utilbørligt pres med hensyn til ind-
gåelsen af ægteskabet eller ikke fuldt ud forstår situ-
ationen, er der også brug for bistand af en tolk, såle-
des at det ved samtale med parterne – hver for sig –
kan sikres, at de begge ønsker at indgå ægteskabet.

Det foreslås derfor, at der indføres en ordning,
som gør det muligt for kommunerne at anvende tolk
i forbindelse med prøvelse af ægteskabsbetingelserne
og i forbindelse med vielsen, således at udgifterne
hertil skal betales af brudeparret. Nærmere regler
herom fastsættes ved bekendtgørelse.

En sådan ordning vil være et supplement til reglen
i ægteskabslovens § 13, stk. 3. Efter denne bestem-
melse skal der ved indgivelsen af en anmodning om
prøvelse af ægteskabsbetingelserne betales 500 kr.,
hvis ingen af parterne har bopæl her i landet. Beta-
lingen på 500 kr. tilsigter at modsvare de udgifter,
der er forbundet med prøvelsen af ægteskabsbetin-
gelsesne og vielsen, men er ikke tilstrækkelig til også
at dække udgifter til tolk.

Som det fremgår af forslaget til § 13, stk. 4, 2. pkt.,
og § 20, stk. 4, skal ordningen ligesom betalingsord-
ningen efter reglen i § 13, stk. 3, omfatte par, hvor
ingen af parterne har bopæl her i landet. Det vil end-
videre være en forudsætning, at tolkebistand er nød-
vendig. Er det muligt at gennemføre sagsbehandlingen
i kommunen på betryggende måde ved hjælp af
et fremmed sprog, f.eks. engelsk, vil det naturligvis
ikke være nødvendigt at tilkalde tolk.

Har en af parterne eller begge parter bopæl her i
landet, skal ordningen med betaling af tolkebistand
ikke gælde, uanset at parret ikke taler eller forstår
dansk. Det samme vil efter de administrative regler,
der fastsættes, blive tilfældet for så vidt angår asyl-
ansøgere, der opholder sig her i landet under be-
handlingen af deres ansøgning om asyl. I disse til-
fælde må udgiften til tolkebistand ved den mundtli-
ge kontakt med parterne som hidtil affoldes af myn-
dighederne.

I § 13, stk. 4, 1. pkt., fastsættes en regel, der giver
hjemmel til i overensstemmelse med den nugældende
praksis at fastsætte bestemmelser om, at det på-
hviler parret at afholde udgiften til oversættelse af
den nødvendige dokumentation for, at ægteskabsbetin-
gelsesne er opfyldt, f.eks. en udenlandsk skilsmis-